

Vətən Sizinlə qürur duyur!..

“Səndən ötrü can verməyə cümlə hazırız!”

Salyan rayonu Yuxarı Xalac kənd 2 sayılı orta məktəbin müəllimi Nəseh Ağabəyli dərs dediyi şəhid Rəşid Mehdiyev haqqında belə dedi: “Rəşid hələ orta məktəbdə oxuyarkən öz sinif yoldaşlarından, tay-tuşlarından fərqlənirdi. Dərslərini əla oxumaqla bərabər, idmanı çox sevirdi. Orta təhsilini başa çatdırdıqdan sonra istənilən ali məktəbə daxil ola bilərdi. Çox hazırlıqlı uşaq idi. Lakin Rəşid ali hərbi təhsil almağı, zabit kimi Vətənə xidmət etməyi, erməni tapdağı altında qalan torpaqlarımızın azad olunmasında yaxından iştirak etməyi qərara aldı. Bu istəyi reallaşdırmaq üçün 2008-ci ildə Heydər Əliyev adına Bakı Ali Hərbi Akademiyasına qəbul oldu. Təhsilini başa vurub leytenant kimi Vətənə xidmət etməyə başladı. Üzərinə düşən bütün vəzifələri şərəflə, ləyaqətlə yerinə yetirərək tez bir zamanda baş leytenant rütbəsi aldı. Aprelin 4-də Goranboyda düşmənlə təmas xəttində gedən şiddətli döyüşlərdə qəhrəmancasına həlak oldu. Bir müəllim kimi dərs dediyim şagirdimlə fəxr edirəm”.

Rəşidin atası Rövşən də çox təvazökar, zəhmətkeş bir adamdır. Üç övlad böyüdü, boya-başa çatdırıb. Qızlarını köçürüb. İndi də Rəşidi evləndirmək haqqında fikirləşirdi. Amma neyləmək olar? Vətən yolunda candan keçmək, şəhidlik zirvəsinə ucalmaq Allah yanında ən

uca məqamdır və hər kəsə qismət olmur.

Rəşidin bibisi oğlu Rüstəm Hüseynovun dediklərindən: “Çox mehriban, gülürüz oğlan idi. Hər dəfə məzunyyətə gələndə bir-bir qohum-əqrəbaya, dost-tanişə baş çəkib hal-əhval tutardı. İrəlində olmağı, qabağa getməyi, qələbə qazanmağı xoşlayırdı. Məktəbdə oxuduğumuz illərdə futbol oynadığımız zaman 9 nömrə olardı, həmişə də qol vurardı. Aprelin 4-də axşamüstü onunla telefon əlaqəsi saxladım. Dedi ki, işlər əla gedir, düşmənləri bir-bir dənləyirik. Çox çəkməyəcək, axırlarına çıxacaşıq. Bu vaxt telefon əlaqəsi kəsildi. Ürəyimə damdı ki, ona nəse oldu. Sən demə, düşmən gülləsi dəyibmiş. Böyük dərdirdi. Biz hamımız onun toyunu səbirsizliklə gözləyirdik. Evlə-nəcəyi qızgılı qırmızı xonçalar gedəcəkdiki... Amma müqəddəs bayrağımıza bürünmüş tabutu

gəldi. Görünür, taleyin qisməti beləymiş. Vətən sağ olsun! Allah rəhmət eləsin!”

Səhər saat 11 radələrində. Cəbhə bölgəsindən Rəşidin cənazəsini gətirən maşın Xalac kəndinə daxil olur. Rayon icra hakimiyyəti aparatının, inzibati orqanların, idarə, müəssisə və təşkilatların nümayəndələri, cəbhə yoldaşları, bütün kənd camaatı buradadır. Şəhidin cənazəsi doğulduğu eve gətirilir. Yaxınları, əzizləri vidalaşdıqdan sonra cənazə çiyinlərdə kənd qəbiristanlığına doğru istiqamət götürür. Dəstənin qarşısında gedən gəncər əllərində çoxlu sayda Azərbaycan bayrağı aparırlar. “Vətən bölünməz, şəhidlər ölməz!”, “Vətən, Vətən şüarımız, şəhidlər itfixarımız!” sədaları dalğa-dalğa havaya qanadlanır. İzdiham 5 kilometrlik yolu piyada gedərək qəbiristanlığa çatır. Namaz qılınır. Şəhidin cənazəsi torpağa tapşılır. O

torpağa ki, onun adı Vətəndir və Rəşid bu torpağın - Azərbaycanın ərazi bütövlüyü uğrunda 25 yaşında öz canından keçdi. Şəhidin ruhu şərəfinə yaylım atəşləri açılır. Sonra Dövlət himni səslənir:

Azərbaycan! Azərbaycan!

Ey qəhrəman övladın şanlı Vətəni!

Səndən ötrü can verməyə cümlə hazırız!

Səndən ötrü qan tökməyə cümlə qadırız!

Üçrəngli bayrağınla məsud yaşa!

Bu, mərasimdə iştirak edən izdihamda hər kəsin ruhunu titrədir. Bəli, hər bir Azərbaycan övladı Vətən uğrunda can verməyə də, qan tökməyə də hazırdır, Rəşid Mehdiyev kimi. Başın sağ olsun, Azərbaycan! Allah bütün şəhidlərimizə rəhmət eləsin! Qoy düşmən unutmasın: Azərbaycan oğulları bu qanları yerdə qoymayacaqlar!

Seyran CAVADOV,
“Azərbaycan”